

вдѣкъ и въ преподобіи истины. „ (Ефес: А. 24). и пакъ на дрѹго мѣсто, “ И ѿблѣкшесѧ въ нѣваго, ѿбновлѧемаго въ разумѣ по образѣ создѣвшаго егѡ. „ (Волос: Г. 10.) И тѣвѣ що смирились за Бѣжї-атѣ образѣ надлежи и на двѣата пола, то есть на мѣжѣ атѣ и на жената, како то искон говоřи си: Писаніе: “ И сотвори Богъ человѣка по образѣ Бѣжїю сотвори егѡ: можа и женъ сотвори ихъ. „ (Быт: А. 27.) Първи-атѣ человѣкъ назывался Идамъ, и жената мъ єна: и ѿ двѣата тѣа человѣцы оумножиласѧ всички-атѣ родъ человѣчески, “ Сотворилъ же есть ѿ единаго кроbe бѣсъ изыкъ человѣчъ, жити по всемъ лицъ земномъ, оуставивъ предѣчиненнаа времена, и предѣлы селенія ихъ. „ (Дѣян: ЗІ. 27.)

Двѣата наша є вѣсмъ ртна.

(б) Като вникнимъ въ сееси чѣствовамы, защо и мамы въ наск си єдно существо разлиично ѿ тѣлото, коѣ то има сила да познава само сеbe си и дрѹги те вѣцы, що сѫ въих ѿ него. Тѣвѣ существо ніи называвамы душа, коѣ то безъ сомнѣніе є вѣсмъ ртна. Понеже она не є тѣлесна, но невещественна: защо то тѣло то како то давѣ расположенно было въ сединеніе то на членове те си, не може разумѣ и вола да вмѣстити въ сеbe си, коѣ то разумѣ и вола чѣствовамы въ наша та тѣлѣ душа. Тѣвѣ разсужденіе изложиша си: Писаніе, коѣ то говоřи, како тѣло то є зѣто ѿ землѧ та: а душа та Богъ є ваджхналъ въ человѣкѣ атѣ, “ И вадунъ въ лицѣ єгѡ дыханіе жиеніи. „ и прч: (Быт: Б. 7.) Не требва да помысли иѣкой, чи Богъ